Nro. 57.

DZIENNIK
PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW W LWOWIE.

Dnia 10go Marca 1796.

Gazety.

NIEMCY.

Z Wiednia dnia 4. Marca.

Dnia 29. p. m. iako w rocznice śmierci Leopolda II. Ceſarza, odprawiano tu ſolenne Wigilie z wieczora w Kościele Farnym, dnia zaś naſtępuiącego o godzinie 11. były exekwie w przytomności Arcy-Xiążęcia Jozefa, i wielu pierwſzych oſób. Pierwſzego dnia Teatry wſzyſtkie zamknięte były.

Głoſzą, iakoby na fundamencie umowy między Dworami Wiedeńſkiem i Petersburgſkiem, woyſka Ceſarſkie z pogranicza Tureckiego zupełnie wyciąg ione bydź miały, końcem powiękſzenia armii Nadreńſkich. Tego woyſka liczą do 100. tyſięcy.

Donoſzą z Stambułu pod 10. Stycznia, że między Portą a Rzecząpoſpolitą Francuſką ważne iakieś intereſa muſzą bydź w robocie, albowiem Sułtan myśli wyſłać nadzwyczaynego Poſła do Paryża, który na okręcie neutralnym będzie przewieziony do Marſylii.

Miniſter Francuſki, obyw: *Verninac*, obchodził z wielką uroczyſtością zwycięſtwo armii Włoſkiey, ſkoro ſię o nim dowiedział w Stambule; Sułtan wyſłał z powinſzoniem tego ſzczęścia Rzeczypoſpolitey pierwſzego *Dragomana*, ale tylko w ſpoſób prywatny.

Pan *Muradyea* wziął teraz na ſiebie charakter Miniſtra Szwedzkiego przy Porcie, i oznaymił Sułtanowi zaślubienie ſwego Monarchy z Xiężniczką Meklemburſką. Po wyborze tego męża na urząd miniſtrowſki, ſpodziewać ſię można wiele dobrego, albowiem on poſiada powſzechną ufność w Dywanie, i

od

od kilku lat w Stambule naylepiey bywa ſłuchany.

Przyiaźń między Turcyą i Perſyą zdaie ſię teraz iuż bydź pewną, i do Stambułu ſpodziewaią ſię w krótce przybycia Poſła Perſkiego. Twierdzą, że ſię te dwie Potencye ściśley, iak dotąd, kojarzą. — Woyna w Jeorgii na tym ſię zakończyć miała, że prowincyą te, a oſobliwie miaſto ſtołeczne, do ſzczętu zrabowano.

Port *Odeſſa*, na brzegach Oczakowſkich leżący przedſięwzięła Imperatorowa Roſſyiſka przyprowadzić do iaknaywyżſzego ſtopnia okazałości. Tym końcem wyznaczyła iuż 8. millionów Rublów. Od roku iuż pracuią około niego, i zwożą na okrętach z Neapolu ziemię zwaną *puzzolana*. Te mieyſce ma bydź ſkładem potęgi morſkiey na czarnym Morzu.

ANGLIA.

Z Londynu dnia 16. *Lutego.*

Teraz ſię okazało dowodniey, że rozſiana wieść o podpiſanych punktach preliminarnych między Francyi i Auſtryą, by-

była wymyflem lichwiarzów. Dniem w przody żyd ieden zakupił był za 2. mill: funt: fzter: papierów i affekuracyi kraiowych, które na odgłos pokoiu pofzły w górę, i dały mu zarobić do 40. tyfięcy funt: fzter. Rząd arefztował iuż kilka ofób, i śledzi iefzcze inne.

Dnia wczorayfzego wniófł P. *Grey* do Parlamentu obiecany proiekt względem pokoiu, w którym radzi profić Kròla, aby fię ten oświadczył przed Direktoriatem Rzeczypofpolitey Francufkiey z gotowością do traktowania o pokòy. Ten wniofek żwawie był popierany, ale narefzcie więkfzością głofów zwalony zoftał. „Nadaremnie, rzekł potym *Grey*, karmił fię lud ftodką nadzieią blifkich negocyacyi pokoiowych, których na fundamencie oftatniego pofelftwa Królewfkiego, flufznie fię powinien był fpodziewać. I toż to przez 2. całe miefiące, i krokiem iednym zbliżyć fię niemogliśmy do pożądanego pokoiu. Nadaremnie badałem fię u miniftrów o przyczyny, dla których podobało fię im cały Naród grążyć w przepaść woyny; ta rozpoczęta była bez wfzelkiego celu, a ieżeli iaki mieli miniftrowie, tedy i ten odmianą rzeczy zniknął; udało nam fię wprawdzie

wdzie początkowo ſkoiarzyć znaczny związek Królów i Xiążąt, ktòrzy naſzym intereſom więcey dogadzali iak ſwoim; ale i ci zwolna iuż wyrzekli ſię zgubnych związków; nayprzód *Pruſſy* a potym *Hiſzpania* — albowiem każda Potencya w tey krucyacie miała inny interes. — Miniſtrom iuż odtąd ślepo ufać nie należy, gdyż oni nie umieią dotrzymać przyrzeczenia Narodowi; pokóy maią w uſtach, a woynę w ſercu, i wſzyſtko okazuie, iż nową ieſzczą chcą otworzyć kampanią. Wſzakże teraz pomyślna epoka pokoiu iuż ſię przybliżyła; trudności dotychczeſne zniknęły, gdy ſię Francya zamieniła w Rzeczpoſpolitą rządną, ktòra uznana zoſtała za ſpoſobną do traktowania o pokóy. Czegoż ſobie obiecywać mogą miniſtrowie z tey woyny; zły ſtan ſkarbu, podług ich zdania, przed kilku iuż lat miał przeprawić o zgubę Francyą, a doświadczenie przekonało nas o przeciwnych cale ſkutkach.

Jeżeli mnie ſię kto zapyta, iak mamy robić pokòy? odpowiem, że Anglia powinna nayprzód uczynić propozycye. Ten krok nie ieſt cale upodleniem dla Narodu *Wielkiey Brytanii.* Alboż Król

raz

raz ſię oświadczał w Parlamencie, że czynił propozycye do pokoiu, ale że warunki tak były uciążliwe, iż ich przyiąć nie można było? Kiedy Naród iaki ſzczęśliwy ieſt w woynie, pod ów czas ma ſobie za chlubę; gdy może ofiarować ſłabemu pokoy. Gdy zaś dwa Narody ſą ſobie równe w ſiłach, pod ów czas krok podobny dla obu ſtron ieſt chlubny. Powinniśmy po proſtu uznać Rzeczpoſpolitą Francuſką, a potym uczynić propozycye do pokoiu. I ieſtże to podłością? Tak ſądzili przedtym miniſtrowie, ale teraz ſtoią im na oczach ich błędy. Od oſtatniego poſelſtwa Króla Bog ſam przez ſzturmy i burze kruſzące potęgę naſze na morzu, wſkazał nam potrzebę pokoiu, i napomniał do zaniechania krokow nieprzyiacielſkich. Jakiżkolwiek los wymierzony ieſt na móy wnioſek, cieſzy mnie to iednak, iż czynię zadoſyć memu obowiąſkowi, którym winien, równie iak i każdy członek Parlamentu, właſnemu ſumieniu, Bogu i naſtępcom. „

Pan *Pitt*. „Lubo mocno pragnąłbym przychylić ſię do celu tego wnioſku, z tym wszyſtkim inſzego ia ieſtem zdania o ie-

o iego zaſadach. Byłoby to oſtatnią podłością, gdybyśmy przy teraźnieyſzym ſtanie woyny czołgali ſię u nóg nieprzyiaciół, i poświęcali wſzelkie dotąd zyſkane korzyści. Jeżeli chcemy bydź tak nie czułemi na naſz honor i politykę, i będziem żądali pokoiu, pod ów czas nieprzyiaciel nieomieſzka nam przepiſywać prawa. Ja ſądzę, iż nie ieſteśmy ieſzcze przyprowadzeni do tego ſtopnia potrzeby. W śrzód ſmutnych nawet odmian ſzczęścia woiennego, przekonaliśmy ſię na tey ſtronie izby, (pokazuiąc na ſtronę miniſtrowſką, która ſiedzi przeciwko oppozycyiney) że nieſzczęście nie może bydź tak wielkiem, abyśmy ſię nie mogli ſpodziewać z dalſzego popierania woyny pożądanych wypadków. Gdy tu wynurzam moie zdanie, mam to za powinność włożoną na ſiebie imieniem wſzyſtkich miniſtrów Królewſkich, abym nie obiawiał iſtotnego celu tey woyny. Jeżeli miniſtrowie nie zdaią ſię bydź ſpoſobnemi do ſprawowania takich intereſów, pod ów czas niechay Parlament zanieſie prozby do Króla, aby ci uwolnieni byli od ſwych obowiąſków. Ale ieżeli izba poſtępuie ſobie przeciw urządzeniom Konſty-

ſtytucyiném i chce ſama wziąść w ręce takowe dzieło, pod ów czas naród nie może ſię ſpodziewać pomyślnych ſkutków z przedſięwziętych układów. Materya ta nadto ieſt delikatna, i lękam ſię, abym tu, wynurzaiąc me zdanie, nie wyſzedł z obrębów obowiąſku. „

UWIADOMIENIE.

Ponieważ czas prenumeraty na Dziennik Lwowſki wielu JJPP. prenumeraiącym upływa z końcem tego mieſiąca; z tych miar upraſza Kantor, aby chcący nadal mieć poſyłane też Dzienniki, wcześnie ſię zgłoſili, a to dla uniknienia nieregularności. Pieniądze na naybliżſzych Stacyach złożone i przeſłane bezpłatnie bydź mogą.